

קום נחום

בן אליהו ופסיה. נולד ב־1910 ברציצה שברוסיה הלבנה. אחרי מלחמת־העולם הראשונה עברה המשפחה לשטח הפולני. למד ב"חדר" ובבית־ספר עממי וב־1928 עלה ארצה עם הוריו ועסק בחקלאות ליד אביו. אחר־כך למד נהגות ועבד בה והתישב בירושלים. בחורף תש"ח, כשגויסו ל"הגנה" בני 18—25 שנה, והוא אב ל־2 בנים בגיל 13—15, ופצוע "ציבילי" (מפגיעה בשיירה בדרך אל

השפלה), התיצב במטה אזור 10 (בצפון ירושלים) ודרישה בפיו: "חנו לי להילחם!" מילא את כל המוטל עליו במרץ, במסירות ובהצלחה, ונתמנה למפקד הקטע במוצררה, בתי ההונגרים (מאה שערים). לא ניצל יתרונות של מפקד ולכל משימה מסוכנת הלך ראשון. גילה מסירות נפש בהגשת עזרה לנפגעי צליפות ובהתגובותו בלילות להטיל רימוני יד לעמדות הערבים. במעשיו ובהתנהגותו קנה את לב אנשי הישוב הישן תושבי האזור ואגדות התהלכו על גבורתו. התושבים נשמעו להוראותיו והוא הצליח לארגנם לשירותים לפי הגילים והיכולת: הצעירים לעמדות ולפעולות קרביות, הנוער לשירותי קשר, והקשישים לפלוגות־עבודה בביצורים. התחבלות המוצלחות והפשיטות לשכונת מוצררה שאירגן וביצע בתחבולות ובאומץ הפחידו את הערבים והניסוֹם משם. לפני יציאת הבריטים הכין את אנשיו לפעולות גדולות יותר וביום צאתם כבש את משטרת מאה שערים והתבצר בה.

ביום 19.5.1948 נערכה הפגזה קשה מאד על ירושלים היהודית
וביחוד על הקטע ההוא. וכשיצא נחום מחדר המפקדה לסיור סגע רסיס
פגז ברימון התלוי בתגורתו והוא נתרסק מהתפוצצות הרימון. היה
קבור בשייד-באדר א'. ב-10.9.1950 הועבר להר-הרצל בירושלים.